

Det forholder sig imidlertid ikke paa samme Maade i det andet Tilfælde, nemlig naar Stykgodset bliver ekspederet paa et første Fragtbrev f. Eks. til Københavns Frihavn og bliver videreekspederet derfra paa et nyt Fragtbrev til en anden Havn. I dette Tilfælde paahviler det uden Tvivl Københavns Frihavns Autoriteter at overvaage, at Vægtangivelsen findes paa Stykgodset. Man maa nemlig indrømme, at for Ekspeditøren er Bestemmelsesstedet for Stykgodset det, som figurerer paa det første Fragtbrev, f. Eks. Københavns Frihavn, og at Ekspeditøren er uvidende om det endelige Bestemmelsessted for Stykgodset. Han kan ikke præsumere, at Stykgodset skal transporteres søværts udover København; thi Stykgodset kan lige saa godt blive ekspederet videre fra København landværts eller endog forblive i København. I Tilfælde af dobbelt Fragtbrev paahviler Forpligtelsen til at paase Vægtangivelsen ligeledes Frihavns Autoriteter, naar det drejer sig om et Stykgods, der hidrører fra et Land, som ikke har ratificeret Konventionen.

Hvis ikke destomindre Stykgodset allerede bærer Angivelse om sin Vægt ved Ankomsten til København, er Frihavns Autoriteter derimod ikke forpligtet til at kontrollere Nøjagtigheden af denne Angivelse. Udstederen af det første Fragtbrev har i dette Tilfælde anset sig for ansvarlig for den Forpligtelse, der er fastsat i Konventionen. Idet Konventionen saaledes er opfyldt, kan Udstederen af det andet Fragtbrev i Principet betragte sig som frigjort for enhver Forpligtelse.

Jeg haaber, at disse Oplysninger vil bidrage til at fjerne den Tvivl, som Deres Regering nu har med Hensyn til Rækkevidden af den Forpligtelse, der er fastsat i Stk. 3 i Artikel 1 i Konventionen, men jeg staar naturligvis ganske til Deres Disposition med Hensyn til, saavidt det er mig muligt, at give Dem alle de yderligere Oplysninger, som De maatte finde ønskelige.

Modtag etc.....

Albert Thomas.

Til Socialministeriets Afdeling for internationalt, socialpolitisk Samarbejde.